

Dosarul nr. 1-25060279-12-1-02052025; 1-1120/2025

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

10 decembrie 2025
Chișinău

mun.

Judecătoria Chișinău, (sediul Buiucani)

în componența:

Președintelui ședinței, judecătorul
Grefierul

Tatiana Postolachi

Laura Rotari, Inga Stolear, Crina

Ciobanu

Interpretului

Liliana Vieru

Cu participarea:

Acuzatorul de stat – Lilia Șapovalov, procuror în Procuratura mun. Chișinău,
Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată

Apărătorului inculpatului Șarupici Anatol ***** - avocat Alexandru Enachi

(*mandat seria MA nr. *****din 28 martie 2025*)

Inculpatului – Șarupici Anatol *****

examinând în ședința de judecată publică, în limba română, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală privind învinuirea lui:

Șarupici Anatol *****, născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat în *****, divorțat, un minor la întreținere, neangajat în câmpul muncii, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, grade de invaliditate nu are, titluri și distincții de stat nu are, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, anterior necondamnat.

- în comiterea infracțiunii prevăzute de articolele 325 alin. (1) din Codul penal.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

Cauza penală s-a aflat în examinare în instanța de judecată de la data de 02 mai 2025 până la 10 decembrie 2025.

Procedura de citare legal executată.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate, instanța de judecată,-

A CONSTATAT:

Șarupici Anatol *****, la 3 martie 2025, aproximativ la ora 18:00 mîm, aflându-se la volanul mijlocului de transport de marca/model „Lexus IS 300h”, n/î *****, la sensul giratoriu de la intersecția străzilor Vadul lui Vodă și Calea Moșilor, mun. Chișinău, a fost stopat, pentru verificare, de către echipajul de patrulare format din angajații

Inspectoratului Național de Securitate Publică, Covali Cristian, Cilibiu Valentin și Grib Roman, care se aflau în exercițiul funcției, cu automobilului de serviciu de marca/model „Dacia Duster”, n/î *****.

În circumstanțele indicate, conducătorului auto Șarupici Anatol i s-a solicitat să prezinte actele permissive, și, din motiv că la automobilul stopat s-a depistat lipsa plăcuței de înmatriculare din spate, i s-a explicat acestuia că pentru încălcarea admisă, urmează a-i fi întocmit proces-verbal cu privire la contravenție.

Ca urmare, Șarupici Anatol a solicitat agenților de patrulare Covali Cristian și Cilibiu Valentin să nu documenteze cazul și a făcut aluzie că este dispus să le ofere mijloace bănești ce nu li se cuvin, însă acestuia i s-a explicat că acțiunile sale sunt pasibile de răspundere penală.

În continuare, Șarupici Anatol, acționând cu intenție directă, deci dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestor urmări, cunoscând despre caracterul ilegal al acțiunilor sale, urmărind scopul determinării angajaților Inspectoratului Național de Securitate Publică, Covali Cristian și Cilibiu Valentin, care au calitatea de persoane publice în virtutea prevederilor art. 123 alin.(2) din Codul penal, de a nu-și îndeplini obligațiunile în exercitarea funcției, și anume pentru a nu-i fi întocmit proces-verbal cu privire la contravenție în baza art.230 alin.(2) din Codul contravențional, a oferit acestora mijloace bănești ce nu li se cuvin, în sumă de 800 lei, acțiune materializată prin plasarea șase bancnote cu nominalul de 100 lei și o bancnotă cu nominalul de 200 lei, în mapa cu documente ale agenților de patrulare, ce se afla în interiorul portbagajului automobilului de serviciu de marca/ model „Dacia Duster”, n/î *****.

Drept rezultat, agenții de patrulare, acționând în vederea curmării acțiunilor infracționale ale lui Șarupici Anatol, au solicitat intervenția organelor de drept pentru documentarea cazului de corupere activă comis asupra lor.

Prin acțiunile sale intenționate, **Șarupici Anatol ******* a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.325 alin.(1) din Codul penal - *Coruperea activă, adică promisiunea și oferirea, personal, unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru acesta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției.*

Privind procedura

În ședința de judecată preliminară, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Șarupici Anatol ***** a înaintat o cerere olografă și semnată autentic de acesta, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364¹ din Codul de procedură penală, indicând că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu întocmit, recunoaște vina în săvârșirea infracțiunii incriminate și nu solicită administrarea altor probe noi.

În ședința de judecată, inculpatul a confirmat veridicitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, reiterând că recunoaște vina.

La fel, apărătorul Alexandru Enachi, care acționează în interesele inculpatului Șarupici Anatol ***** în temeiul mandatului seria MA nr. *****din 28 martie 2025, în ședința de judecată a confirmat autenticitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, cu examinarea cauzei în procedura simplificată.

Acuzatorul de stat Lilia Șapovalov, în ședință de judecată a considerat posibilă admiterea cererii și examinarea cauzei în procedură simplificată.

Instanța de judecată atestă că, potrivit prevederilor art. 364¹, alin. (1) din Codul de procedură penală, pînă la începerea cercetării judecătorești, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvîrșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Totodată, conform prevederilor alin. (2) al aceluiași articol, judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decît dacă inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe, iar din probele administrate în faza de urmărire penală rezultă suficiente date cu privire la vinovăția inculpatului.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 364¹, alin. (4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată admite, prin încheiere, cererea dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sînt stabilite și dacă sînt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse și procedează la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

Reieșind din cele expuse *supra*, instanța de judecată remarcînd faptul că semnătura inculpatului Șarupici Anatol ***** din cererea întocmită este autentică, susținută de acesta personal în ședință de judecată, iar conținutul acestei cereri, prin care inculpatul recunoaște faptele incriminate lui, cuprind o manifestare de voință suficient de clară, dar și că ultimul a solicitat ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu pretinde la administrarea unor probe noi, reiterînd toate aceste argumente și în ședință de judecată, instanța de judecată a admis prin încheiere protocolară cererea inculpatului Șarupici Anatol ***** cu privire la judecarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364¹ din Codul de procedură penală, adică în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale și a procedat la audierea acestuia conform regulilor de audierea a martorului.

În acest sens, instanța de judecată ține să menționeze că potrivit prevederilor art. 325, alin. (1) din Codul de procedură penală *„judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu”*. Or, norma articolului 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, fiind guvernată de principiul contradictorialității dintre părți, impune un rol pasiv al instanței în disputa dintre părți.

Astfel, reieșind din rațiunea normei indicate *supra*, cât și de faptul că acuzatorul de stat nu a obiectat asupra cererii înaintate, dar și din faptul că, instanța nu poate din oficiu, să agraveze situația persoanei decît în limitele învinuirii redată în rechizitoriu, au condiționat admiterea cererii inculpatului de examinare în procedură simplificată.

Mai mult ca atît, instanța studiind materialele dosarului, a constatat că faptele inculpatului sunt stabilite și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, rechizitoriu este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 din Codul de procedură penală, iar faptele imputate acuzatului au fost just încadrate conform dispozițiilor prevăzute de Codul penal.

Subsecvent, instanța de judecată a mai stabilit că actele de urmărire penală nu prezintă semne pentru a fi lovite de nulitate absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin indici că la faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, iar participanții la proces nu au formulat cereri referitoare la constarea acestor circumstanțe.

Concomitent, instanța precizează că nici litera, nici spiritul art. 6 din Convenție nu împiedică o persoană să renunțe de bunăvoie la garanțiile unui proces echitabil în mod expres sau tacit, dar înainte să se considere că un acuzat a renunțat implicit, prin comportamentul său, la un drept important din perspectiva art. 6, trebuie să se stabilească faptul că putea să prevadă în mod rezonabil consecințele actelor sale [a se vedea *Hermi împotriva Italiei (MC)*, par. 74; *Sejdovic împotriva Italiei (MC)*, par. 87], iar la caz, inculpatul a înaintat o cerere autentică în acest sens, a susținut-o în prezența apărătorului Scripnic Veaceslav, fiind notificat inclusiv despre consecințele examinării cauzei în procedură simplificată.

Declarațiile inculpatului în ședința de judecată

Inculpatul **Șarupici Anatol *******, în ședința de judecată, prin expunere factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat că era undeva luna mai 2025, mergea cu automobilul pe strada Ismail, i-au fost luate plăcuța cu numărul de înmatriculare din spate, dat fiind faptul că se deplasa pentru revizia tehnică. A fost oprit de către poliție pentru ai întocmi procesul verbal cu privire la contravenție, însă a vrut se înțeleagă cu ei. A pus 600 lei în portbagajul mașinii de poliție 2 bancnote cate 200 și 2 cate 100. I s-a spus să stea și să aștepte, a înțeles că ceva nu este în regulă. A venit 2 mașini de poliție care l-au pus să semneze și atât.

Concretizează, că circumstanțele descrise posibil să fi fost în martie. De fapt a fost suma de 800 de lei. Sincer se căiește și îi pare rău de cele comise.

Cu privire la aprecierea probelor și încadrarea juridică a faptelor.

Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 389, alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi înaintată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Instanța de judecată remarcă faptul că, în privința inculpatului Șarupici Anatol ***** a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

La fel, în contextul art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, inculpatului i-a fost adus la cunoștință pe fiecare caz în parte atât *cauza* și probele pe care se fundamentează acuzația, cât și *natura*, adică calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta, într-o manieră detaliată prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriu întocmit.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani împotriva Spaniei*, *Vadehurk împotriva Olandei*, *Ruiz împotriva Spaniei și Boldea împotriva României*, Curtea Europeană a drepturilor Omului a arătat că art. 6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele naționale să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate caria însă în funcție de natura hotărârii, trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvile împotriva Rusiei din 2007*). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei*).

În corespundere cu art. 93 alin. (1) din Codul de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul Șarupici Anatol ***** își recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptelor comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunilor, după cum urmează:

- **declarațiile martorului Covali Cristian**, potrivit căroră, la 3 martie 2025, a fost implicat în serviciu, conform dislocării, împreună cu colegul său Cilibiu Valentin. Aproximativ la ora 18:10 min., aflându-se pe str. Ismail, la intersecție cu str. Calea Moșilor, mun. Chișinău, pe sensul giratoriu CTC, au stopat mijlocul de transport de marca/model „Lexus IS300h”, n/î *****, la care au fost depistate defecțiuni tehnice pe suprafața caroseriei.

Apropiindu-se de mijlocul de transport, s-a stabilit că lipsește plăcuța cu numărul de înmatriculare din spate. În cadrul verificării actelor, conducătorul auto s-a dovedit a fi Șarupici Anatol și, explicându-i încălcarea comisă, i s-a comunicat că va fi documentat conform art.230 alin. (2) din Codul contravențional.

Accesând sistemul informațional E-data, s-a constatat că Șarupici Anatol deja a acumulat 14 puncte de penalizare și în privința sa a fost întocmit proces-verbal, cu remitere în adresa șefului DP Centru a INSP, pentru suspendarea dreptului de a conduce vehicule.

Șarupici Anatol a recunoscut încălcarea comisă, însă a comunicat că nu dorește careva sancțiuni contravenționale și să soluționeze pe loc întrebarea, prin oferirea mijloacelor bănești. Acesta a fost somat și avertizat de câteva ori pentru răspunderea penală prevăzută de art.325 Cod penal, însă nu a reacționat, spunând că este un băiat de treabă și că a pus ceva sub mapa sa personală de serviciu, care se afla în portbagajul automobilului de serviciu de marca/model „Dacia Duster”, n/î . *****.

Prin urmare, la fața locului a fost solicitată intervenția grupului operativ al IP Rîșcani pentru documentarea cazului dat. În urma cercetării la fața locului, din portbagajul automobilului de serviciu au fost ridicate mijloace bănești în sumă de 800 lei (șase bancnote cu nominalul de 100 lei și o bancnotă cu nominalul de 200 lei), care au fost oferite de către conducătorul auto, Șarupici Anatol.

Suplimentar, martorul a declarat că automobilul condus de Șarupici Anatol a fost stopat de către colegul Cilibiu Valentin, ulterior, de documentarea acestuia s-a ocupat el. La fața locului erau trei angajați INSP - el, Cilibiu Valentin și Grib Roman.

În momentul când a observat că Șarupici Anatol începea a da de înțeles să-i corupă pentru a nu fi sancționat, i-a dat telefonul său personal de model „Iphone 15 Pro”, colegului Grib Roman și l-a rugat să filmeze. Ulterior, tot cu telefonul său au fost făcute și două poze unde se observă Șarupici Anatol și automobilul de serviciu, inclusiv colegul Grib Roman.

După ce Șarupici Anatol s-a apropiat de automobilul de serviciu, unde el urma să-i întocmească proces-verbal cu privire la contravenție, a conectat body camera din dotare, cu nr.7169, respectiv, tot procesul trebuie să fie înregistrat pe serverele INSP.

Menționează că Șarupici Anatol era singur în automobil. După ce i-a întocmit proces-verbal, dat fiind faptul că automobilul nu dispunea de plăcuță de înmatriculare, acesta a fost evacuat la parcare specială, iar procesul-verbal a fost remis șefului DP Centru pentru primirea deciziei. (f.d. 22-23, 78)

- **declarațiile martorului Cilibiu Valentin**, potrivit căroră, la 3 martie 2025, a fost implicat în serviciu, conform dislocării, împreună cu colegul Covali Cristian. Aproximativ la ora 18:10 min., aflându-se pe str. Ismail, la intersecție cu str. Calea

Moșilor, mun. Chișinău, pe sensul giratoriu CTC, au stopat mijlocul de transport de marca/model „Lexus IS300h”, n/î *****, la care au fost depistate defecțiuni tehnice pe suprafața caroseriei.

Apropiindu-se de mijlocul de transport, s-a stabilit că lipsește plăcuța cu numărul de înmatriculare din spate. În cadrul verificării actelor, conducătorul auto s-a dovedit a fi Șarupici Anatol și, explicându-i încălcarea comisă, i s-a comunicat că va fi documentat conform art.230 alin. (2) din Codul contravențional.

Accesând sistemul informațional E-data, s-a constatat că Șarupici Anatol deja a acumulat 14 puncte de penalizare și în privința sa a fost întocmit proces-verbal, cu remitere în adresa șefului DP Centru a INSP, pentru suspendarea dreptului de a conduce vehicule.

Șarupici Anatol a recunoscut încălcarea comisă, însă a comunicat că nu dorește careva sancțiuni contravenționale și să soluționeze pe loc întrebarea, prin oferirea mijloacelor bănești. Acesta a fost somat de câteva ori pentru răspunderea penală prevăzută de art.325 Cod penal, însă nu a reacționat, spunând că este un băiat de treabă și că a pus ceva sub mapa sa personală de serviciu care se afla în portbagajul automobilului de serviciu de marca/model „Dacia Duster”, n/î *****.

Prin urmare, la fața locului a fost solicitată intervenția grupului operativ al IP Rîșcani pentru documentarea cazului. În urma cercetării la fața locului, din portbagajul automobilului de serviciu au fost ridicate mijloace bănești în sumă de 800 lei (șase bancnote cu nominalul de 100 lei și o bancnotă cu nominalul de 200 lei) , care au fost oferite de către conducătorul auto, Șarupici Anatol. (f.d.24-25)

- **declarațiile martorului Grib Roman**, potrivit cărora, la 3 martie 2025, a fost implicat în serviciul de 8 ore cu colegii Covali Cristian și Cilibiu Valentin, cu automobilul de serviciu „Dacia Duster”, n/î *****.

Aproximativ la ora 18.00 min., aflându-se la sensul giratoriu CTC, mun. Chișinău, de către colegul Cilibiu Valentin a fost stopat mijlocul de transport de marca „Lexus”, care avea urme de accident, la volanul căreia se afla Șarupici Anatol.

După verificarea actelor de către colegii săi, s-a constatat că șoferul deținea 14 puncte de penalizare, iar dat fiind faptul că acesta circula fără numărul de înmatriculare, urma a fi tras la răspundere contravențională și aplicate încă 4 puncte de penalizare, respectiv cu suspendarea dreptului de a conduce autovehicule.

După ce lui Șarupici Anatol i s-a adus la cunoștință despre contravenția comisă și despre ce urmează, inclusiv că automobilul va fi ridicat și dus la parcare specială, deoarece nu are număr de înmatriculare, colegul Covali Cristian a început a întocmi actele necesare, fiind lângă portbagajului automobilului de serviciu, după care i-a transmis telefonul său mobil și l-a rugat să filmeze acțiunile lui Șarupici Anatol, deoarece acesta încearcă să-l corupă. El a început a filma acțiunile lui Șarupici Anatol, care se afla alături de Covali Cristian, și a auzit cum a fost preîntâmpinat de răspundere penală pentru darea de mită, însă, necătând la acest fapt, Șarupici Anatol a întins mâna în portbagajul automobilului și a plasat ceva sub mapa cu actele de serviciu. La întrebarea colegului Covali Cristian ce a pus acolo, acesta a răspuns că nu a pus nimic.

A menționat că Șarupici Anatol nu era singur în automobil, mai era o persoană

necunoscută, care a stat tot timpul în automobil și a plecat când acesta a fost ridicat, colegii săi posibil că nici nu l-au văzut, deoarece automobilul era parcat mai departe de ei. Nu crede că persoana dată putea vedea sau auzi ce vorbea Șarupici Anatol, deoarece automobilul în care se afla era orientat cu fața în altă direcție, fiind parcat mai departe de unde se afla automobilul de serviciu.

După ce s-a întocmit proces-verbal cu privire la contravenție, dat fiind faptul că automobilul nu dispunea de plăcuță de înmatriculare, a fost evacuat la parcare specială, iar procesul-verbal a fost remis șefului DP Centru pentru primirea deciziei.

Personal nu a văzut mijloacele bănești plasate de Șarupici Anatol în automobilul de serviciu, el fiind implicat la fluidizarea traficului, dar după sosirea grupului operativ, a întrebat de expertul prezent acolo ce bani a plasat acesta în automobil și i s-a comunicat că acolo se aflau 800 lei. (f.d.79-80)

Prin mijloacele de probă sub formă de înregistrări administrate în faza de urmărire penală, precum:

- *procesul-verbal de cercetare la fața locului* din 3 martie 2025, prin care s-a consemnat cercetarea automobilului de serviciu al echipajului de patrulare, de marca/model „Dacia Duster”, n/î *****.

în cadrul cercetării, în portbagajul automobilului au fost depistate șase bancnote cu nominalul de 100 lei și o bancnotă cu nominalul de 200 lei, care au fost ridicate. (f.d.9-15)

- *procesul-verbal de ridicare* din 3 martie 2025, prin care s-a consemnat ridicarea de la martorul Covali Cristian, a copiei procesului-verbal cu privire la contravenție s/n MAI06 757173 din 3 martie 2025, întocmit în privința lui Șarupici Anatol, în baza art.230 alin.(2) din Codul contravențional. (f.d. 19-20)

- *raportul de constatare tehnico-științifică nr. CNA_AA 000475* din 20 martie 2025, potrivit concluziilor căruia: l(una) bancnotă cu valoare nominală de 200 lei MDL, cu seria și numărul: *****; șase bancnote cu valoarea nominală de 100 lei MDL, cu seriile și numerele *****, *****, *****, *****, *****, *****, [...] corespund după calitatea și metoda imprimării imaginilor și executării elementelor principale, bancnotelor autentice. (f.d. 42-46)

- *procesul-verbal de cercetare* din 20 martie 2025, prin care s-a consemnat cercetarea telefonului mobil de model „Iphone 15Pro”, nr. de IMEI 1: *****și nr. de IMEI 2: *****, ce aparține martorului Covali Cristian.

În urma cercetării, din telefonul mobil au fost extrase o înregistrarea audio/ video din 3 martie 2025, cu momentul documentării lui Șarupici Anatol, inclusiv momentul când acesta plasează sub actele din portbagajul automobilului de serviciu mijloacele bănești, și două poze din aceeași dată, în care apare Șarupici Anatol. Informația extrasă din telefonul mobil a fost stocată pe un suport electronic de tip DVD-R. (f.d.51-52)

- *procesul-verbal de cercetare* din 31 martie 2025, prin care s-a consemnat cercetarea înregistrărilor audio/video și pozelor, stocate pe un suport electronic de tip DVD-R, extrase din telefonul mobil al martorului Covali Cristian. Stenograma discuțiilor se conține în procesul-verbal. (f.d.53-54)

- *procesul-verbal de ridicare* din 25 martie 2025, prin care s-a consemnat ridicarea

de la reprezentantul Inspectoratului național de securitate publică, a unui suport electronic de tip DVD-R, pe care sunt stocate înregistrări audio/video, efectuate cu camera de serviciu din dotare a angajatului INSP, Covali Cristian, din 3 martie 2025, în intervalul orelor 18:08 - 19:27 min. (f.d. 82)

- *procesul-verbal de cercetare* din 1 aprilie 2025, prin care s-a consemnat cercetarea înregistrărilor audio/video, stocate pe un suport electronic de tip DVD-R, ridicate de la reprezentantul Inspectoratului național de securitate publică, prin procesul-verbal din 25 martie 2025. Stenograma discuțiilor se conține în procesul-verbal. (f.d.83-87)

- *procesul-verbal de cercetare* din 1 aprilie 2025, prin care s-a consemnat cercetarea documentelor remise de către Inspectoratului național de securitate publică, prin scrisoarea nr.34/17/1-2962 din 24 martie 2025, după cum urmează: copia extrasului din ordinul nr.67 ef din 15 august 2024, privind numirea în funcție a agentului de patrulare Cilibiu Valentin; copia extrasului din ordinul nr.134 ef din 19 iulie 2024, privind numirea în funcție a agentului de patrulare Covali Cristian; copiile fișelor de post ale angajaților INSP, Cilibiu Valentin și Covali Cristian; copii din Registrul de evidență a camerelor de corp ale sistemului de supraveghere video portabil „Camere de corp”; copia foii de parcurs a automobilului de serviciu de marca/model „Dacia Duster”, n/î *****, pentru luna martie 2025; copia tabelului repartizării forțelor și mijloacelor Serviciului nr.4 Ciocana al Secției patrulare Chișinău a Direcției patrulare „Centru” a INSP, la 3 martie 2025; informația privind datele GPS ale automobilului de serviciu de marca/model „Dacia Duster”, n/î *****, pentru 3 martie 2025; copia procesului-verbal cu privire la contravenție s/n MAI06 757173 din 3 martie 2025, întocmit în privința lui Șarupici Anatol, în baza art.230 alin.(2) din Codul contravențional. (f.d.75-76)

Documentele: - copia extrasului din ordinul nr.67 ef din 15 august 2024, emis în privința angajatului INSP, Cilibiu Valentin;

- copia extrasului din ordinul nr.134 ef din 19 iulie 2024, emis în privința angajatului INSP, Covali Cristian;

- copiile fișelor de post ale angajaților INSP, Cilibiu Valentin și Covali Cristian;

- copii din Registrul de evidență a camerelor de corp ale sistemului de supraveghere video portabil „Camere de corp”;

- copia foii de parcurs a automobilului de serviciu de marca/model „Dacia Duster”, n/î *****, pentru luna martie 2025;

- copia tabelului repartizării forțelor și mijloacelor Serviciului nr.4 Ciocana al Secției patrulare Chișinău a Direcției patrulare „Centru” a INSP, la 3 martie 2025;

- informația privind datele GPS ale automobilului de serviciu de marca/model „Dacia Duster”, n/î *****, pentru 3 martie 2025;

- copia procesului-verbal cu privire la contravenție s/n MAI06 757173 din 3 martie 2025, întocmit în privința lui Șarupici Anatol, în baza art.230 alin.(2) din Codul contravențional. (f.d. 59-74)

- *înregistrări audio/video* din 3 martie 2025, extrase din telefonul mobil al martorului Covali Cristian, stocate pe un suport electronic de tip DVD-R, examinate, recunoscute drept mijloc material de probă (document) și anexate la materialele cauzei penale. (f.d. 55-56)

- înregistrări audio/video din 3 martie 2025, ridicate de la reprezentantul Inspectoratului național de securitate publică, stocate pe un suport electronic de tip DVD-R, examinate, recunoscute drept mijloc material de probă (document) și anexate la materialele cauzei penale. (f.d.88-89)

Corpurile delictive: - șase bancnote cu nominalul de 100 lei, seriile și numerele *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****; o bancnotă cu nominalul de 200 lei, seria și numărul *****, supuse examinării și transmise pentru păstrare temporară Serviciului Fiscal de Stat. (f.d.47-48)

Încadrarea juridică a faptei.

În conformitate cu art. 8 Cod procedură penală, precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale - prin începerea urmăririi penale - nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată, la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte erga omnes, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

Conform prevederilor art. 325 alin. (1) Cod procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Potrivit prevederilor art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Subsecvent se remarcă faptul că, potrivit conținutului art. 389 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, ca la emiterea sentinței aceasta să fie legală, întemeiată și motivată. Suplimentar în acest sens, că la emiterea sentinței judecătorești, aceasta trebuie să fie legală, întemeiată și motivată, bazându-se pe principiile generale ale efectuării justiției.

Mai mult ca atât, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate

îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Instanța de judecată constată dincolo de orice dubiu că, în privința inculpatului Șarupici Anatol *****, a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, prin prisma art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată. Sub acest aspect în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României din 2007, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraf 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina *efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă* ale părților (cauza Perez împotriva Franței și cauza Van de Hurk împotriva Olandei).

În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

La caz, instanța susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național, or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri.

Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind *accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei*.

Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând

examinarea cauzei în procedură simplificată.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori și cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire și a rechizitoriului, acțiunile lui Șarupici Anatol ***** au fost încadrate juridic în baza art. 325 alin. (1) din Codul penal, care la rândul său stabilește răspunderea penală pentru coruperea activă adică, oferirea și darea personal, unei persoane publice bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale s-au contrar acesteia.

La caz, instanța consideră necesar de menționat că fapta imputată inculpatului a fost comisă la **03 martie 2025**. Ultima modificare a normei prevăzute la art. 325 din Codul penal fost operată prin Legea nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024.

Subsecvent în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Prin urmare, verificând respectarea condițiilor prevăzute de art.364¹ din Codul de procedură penală, audiind inculpatul în coraport cu probele administrate la faza urmăririi penale și cercetate în cadrul cercetării judecătorești, instanța a constatat că, sunt întrunite condițiile de a examina prezenta cauza pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

În continuare, instanța menționează că, la motivarea sentinței, va ține cont de

considerentele expuse în Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 11 din 22.12.2014, cu privire la aplicarea legislației referitoare la răspunderea penală pentru infracțiunile de corupție.

Cu privire la încadrarea juridică privind infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) din Codul penal.

Astfel, prin *corupere activă* se înțelege acțiunile intenționate ale oricărei persoane care promite, oferă sau acordă un avantaj, bunuri, bani, valori, prestări servicii, ce nu i se cuvin unei persoane cu funcții de răspundere ca agent public, direct sau prin mijlocitor, pentru ca acest agent public să acționeze sau să se abțină de a acționa în exercițiul funcțiunii sale oficiale în favoarea făptuitorului sau de a obține de la autorități distincții, funcții, piețe de desfacere sau o altă decizie favorabilă pentru sine sau pentru altă persoană.

Instanța constată că, inculpata a atentat la *obiectul juridic special* al infracțiunii îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere a persoanelor publice sau a persoanelor publice străine.

La caz, prin acțiunile inculpatului au fost lezate relațiile sociale enunțate la alineatul precedent.

Obiectul material sau *imaterial* al acestei infracțiuni îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă în bunurile, serviciile, privilegiile sau avantajele, sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice. Prin „*bunuri*” se are în vedere, printre altele: semnele bănești autentice, valorile mobiliare de stat autentice alte titluri de valoare.

La caz, obiectul material al infracțiunii constă remunerația ilicită, exprimată prin bunuri mijloace bănești în sumă de 800 lei.

Remunerația ilicită poate consta în: bunuri, servicii, privilegii, avantaje, sub orice formă, în toate cazurile având un caracter gratuit. Astfel, este important ca remunerația să nu i se cuvine persoanei publice, adică nu-i este legal datorată. De altfel remunerația ilicită trebuie să constituie un contra echivalent al conduitei pe care persoana publică se angajează să o aibă, adică al îndeplinirii sau neîndeplinirii unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

Latura obiectivă a infracțiunii de corupere activă constă în fapta prejudiciabilă exprimată doar prin acțiune, care se exprimă în mod alternativ prin următoarele trei modalități normative:

1) promisiunea unei persoane publice ori unei persoane publice străine, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin;

2) *oferirea* unei persoane publice ori unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin;

3) *darea* unei persoane publice ori unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin.

În acest context, termenul *oferirea* înseamnă o propunere însoțită de prezentarea obiectului coruperii sau punerea lui (a obiectului) la dispoziția funcționarului corupt (spre exemplu, arătarea plicului, „uitarea” banilor printre unele documente transmise funcționarului etc.). Oferta trebuie să pornească din inițiativă particularului, să fie

voluntară și spontană; oferta trebuie să fie reală și să se materializeze într-o acțiune a celui care corupe activ funcționarul public. Ca și în cazul promisiunii, la oferirea de bani, bunuri nu are semnificație faptul primirii ofertei, fiind suficientă înaintarea ei de către corupători. În cazul în care persoana cu funcție de răspundere respinge oferta, nu are loc infracțiunea de corupere pasivă, realizându-se, însă, fapta de corupere activă.

Astfel, *darea* de bani constă în acțiunea corupătorului de a înmâna, a preda celui corupt aceste valori; ea implică, în mod necesar, acțiunea corelativă a celui corupt de a le primi. Este indiferent dacă banii sau folosul au fost date din proprie inițiativă sau cedând la solicitările funcționarului. De asemenea, nu interesează săvârșirea coruperii active dacă „darea” are ca efect un transfer de proprietate valabil. Actul infracțional de dare de bani, bunuri, alte avantaje poate fi realizat personal de făptuitor, adică direct sau prin mijlocitor (intermediar) - indirect, fapt care nu are relevanță pentru existența infracțiunii de corupere activă. Pentru existența infracțiunii de corupere activă este suficientă activitatea de transmitere a banilor, valorilor sau altor foloase, fără a fi necesară și îndeplinirea actului pentru care s-au dat aceste valori.

În speță, latura obiectivă s-a realizat prin acțiuni active din partea lui Șarupici Anatol ***** manifestate prin oferirea și darea mijloacelor bănești ce nu i se cuvin persoanei publice, în vederea determinării ofițerilor de patrulare de a acționa în sensul dorit de către aceasta - de a omite întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție pentru contravenția săvârșită de către acesta, adică pentru a-i face să nu realizeze acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

Inițiativa oferirii, dării aparține corupătorului, fiind un act unilateral al corupătorului. De aceea, pentru aplicarea răspunderii conform art. 325 alin. (1) din Codul penal, nu importă dacă destinatarul oferirii o acceptă sau o respinge. Este suficientă realizarea oferirii, dării de către corupător. Oferirea trebuie să implice un caracter precis, concretizat într-o acțiune efectivă, reală, nu însă imaginară. Este suficient ca oferirea să fie inteligibilă pentru persoana interesată, care, cunoscând nuanțele relevante, să fie în situația de a-i înțelege semnificația.

Infracțiunea specificată reprezintă o *infracțiune formală*, și se consideră consumată din momentul oferirii și dării recompensei ilicite.

Latura subiectivă a infracțiunii analizate se caracterizează prin intenție directă. Motivele infracțiunii în cauză se exprimă în năzuința făptuitorului de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

Scopul infracțiunii, prevăzută în art. 325 alin. (1) din Codul penal este unul special, care poate adopta oricare din următoarele patru forme: - *Scopul îndeplinirii*-în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă-de către persoană publică a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză; - *Scopul neîndeplinirii*- în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă-de către persoană publică a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză; - *Scopul întârzierii îndeplinirii*-în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă-de către persoană publică a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză; - *Scopul grăbirii îndeplinirii*- în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le

reprezintă-de către persoană publică a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză.

Această listă este una exhaustivă și nu poate include alte forme, iar pentru aplicarea răspunderii conform art.325 alin. (1) din Codul penal nu este obligatorie realizarea scopului sus-menționat.

Făptuitorul trebuie să cunoască că remunerația ilicită, pe care o promite, oferă sau o dă unei persoane publice sau unei persoane publice străine, nu se cuvin, ci reprezintă contra echivalentul pentru a-l determina să acționeze în interesul său sau al persoanelor pe care le reprezintă.

Suplimentar, în acord cu alin.(2) art. 123 din Codul penal, prin „*persoană publică*” se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public.

Pentru existența infracțiunii specificate, este necesar ca acțiunile pentru care se promite intervenția să fie realizate de către persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional în exercitarea funcției sale. Se are în vedere că acțiunile în cauză aparțin de sfera atribuțiilor de serviciu sau de competența respectivului factor de decizie.

La caz, instanța apreciază că, inculpatul Șarupici Anatol ***** a săvârșit infracțiunea de corupere activă manifestată prin intenție directă având scopul de neîndeplinire a în interesul acesteia de către angajatul poliției a unei acțiuni contrar funcției sale, și anume a oferit și dat mijloace financiare angajaților poliției, care activau în calitate de ofițer de patrulare în cadrul INSP al IGP a MAI, care are statut de persoană publică în vederea neatragerii la răspundere contravențională pentru încălcarea RCR.

Subiectul, infracțiunii specificate la art. 325 alin. (1) din Codul penal este: 1) persoană fizică responsabilă, care la momentul comiterii faptei a atins vârsta de 16 ani. Nu se cere ca subiectul să aibă vreo calitate specială.

La caz, conform buletinului de identitate seria/nr. *****, instanța a stabilit cu certitudine că inculpatul Șarupici Anatol ***** este născut pe ***** /f.d.27/ nu se află la evidența medicului psihiatru și/sau narcolog, și astfel întrunește semnele subiectului infracțiunii incriminate.

În drept, instanța indică că fapta inculpatului, privind coruperea activă adică, oferirea și darea personal, unei persoane publice bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale s-au contrar acesteia, întrunește corect elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal.

Așadar, instanța de judecată consideră că Șarupici Anatol ***** poate fi condamnat pentru comiterea infracțiunilor incriminate, reieșind din considerentele enumerate *supra*,

precum și din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale și constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că anume inculpatul Șarupici Anatol *****, a săvârșit fapta pentru care a fost acuzat și a comis-o cu vinovăție sub forma intenției directe.

În concluzie, în cadrul examinării circumstanțelor cauzelor penale și probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracțiunii în acțiunile inculpatului și nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptelor, iar prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea lui Șarupici Anatol ***** la răspundere penală, conform componentelor de infracțiuni incriminate.

Individualizarea pedepsei penale.

De către *acuzatorul de stat Lilia Șapovalov*, în dezbaterile judiciare a solicitat a-l recunoaște vinovat pe *Șarupici Anatol* de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod Penal, cu aplicarea art. 80/1 din Cod penal, a-i stabili o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1125 unități convenționale.

Corpuri delictive: 1 (una) bancnotă cu valoare nominală de 200 lei MDL, cu seria și numărul: *****; șase bancnote cu valoarea nominalul de 100 lei MDL, cu seriile și numerele *****, *****, *****, *****, F*****, *****, [...], în total 800 lei, transmise la Serviciul Fiscal de Stat, a supune confiscării speciale în beneficiul statului, după definitivarea sentinței.

Corpuri delictive: Dvd- cu înregistrări video, de păstrat la materialele cauzei penale pe toată durata păstrării acesteia.

*Avocatul Alexandru Enachi în interesele inculpatului Șarupici Anatol ****** a solicitat în temeiul art. 80¹ din Codul penal a-i stabili pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale

*Inculpatul Șarupici Anatol ******, în cadrul ultimului cuvânt a reiterat că regretă cele întâmplate și solicită o pedeapsă mai blândă.

Instanța de judecată remarcă că, potrivit art. 24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanța va avea în vedere dispozițiile art. art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea și împrejurările în care a fost comisă infracțiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar și circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art.61 alin.(1) și (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o

măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedepsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Așadar, instanța statuează că pedeapsa penală urmează a fi aplicată inculpatului în contextul cauzei penale de învinuire a acestuia în temeiul art. 325 alin. (1) din Codul penal săvârșită de către inculpat, instanța, conform art.16 din Codul penal, atestă că infracțiunea, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare comise cu intenție.

Instanța de judecată reține că infracțiunea comisă de către inculpatul Șarupici Anatol ***** face parte din capitolul infracțiunilor în domeniul corupției, care atentează la valori principale, precum relațiile sociale privind buna desfășurare a activității de serviciu, care este incompatibilă cu bănuiala că funcționarii pot fi influențați în exercitarea atribuțiilor lor.

Totodată, instanța de judecată reține că Șarupici Anatol ***** a comis infracțiunea în lipsa circumstanțelor agravante prevăzute la art. 77 din Codul penal și totodată instanța a reținut circumstanță atenuantă prevăzute la art. 76 alin. (1) lit.a) din Codul penal, *săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave.*

Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului Șarupici Anatol ***** de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal, în acest caz nu au fost stabilite.

Subsecvent, recunoașterea vinovăției, instanța nu o va reține ca circumstanță atenuantă, în vederea neacordării aceleiași circumstanțe unei duble valențe juridice, atât timp, cât instanța a dispus examinarea cauzei în procedură simplificată, iar potrivit art. 80¹ alin. (2) din Codul penal, inculpatul pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

În continuare, instanța de judecată conchide că art. 325 alin. (1) din Codul penal, instanța constată că persoanele care cad sub incidența normei incriminatoare, riscă o pedeapsă *cu amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale.*

Concomitent, la stabilirea pedepsei instanța reține pericolul social al infracțiunii săvârșite, or reieșind din acțiunile ilicite ale inculpatei în domeniul stimulării actelor de corupție, la etapa actuală încercările de influențare a unor funcționari publici în exercitarea atribuțiilor lor prezintă un grad sporit de pericol, care perturbă în mod evident activitățile publice, fiind elaborate politici la nivel inclusiv internațională pentru curmarea

acestor activități.

În acest mod, reieșind din opiniile participanților la proces, a materialelor dosarului penal și din cele nominalizate *supra*, instanța consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni de către condamnat este aplicarea unei pedepse sub forma amenzii mai aproape de limita minimă admisibilă.

Potrivit prevederilor art. 80¹ alin. (2) din Codul penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunile prevăzute la art. 181¹–182, 239–240, 242¹, 242², 256, art. 264 alin. (2), (4), (6), art. 264¹, **324–335¹**, 370 și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

În acest mod, în speță, limitele pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, cu aplicarea prevederilor art. 80¹ alin. (1) din Codul penal, se modifică pentru pedeapsa cu amendă în mărime de la *500 unități convenționale* la *1 125 unități convenționale*.

În acest mod, în speță, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, cu aplicarea prevederilor art. 80¹ din Codul de procedură penală lui Șarupici Anatol ***** i se va stabili o pedeapsă cu amendă în mărime de **750 unități convenționale**, echivalentul sumei de 37 500 (treizeci și șapte mii cinci sute) lei.

Se aduce la cunoștință inculpatului că potrivit art. 64 alin. (3¹) din Codul penal, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

De asemenea, în caz de eschivare cu rea-voință de la achitarea amenzii stabilite ca pedeapsă principală, instanța de judecată poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare în limitele termenelor pedepsei maxime, prevăzute de articolul respectiv al Partii speciale a prezentului cod, iar suma amenzii se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o lună de închisoare pentru 100 unități convenționale.

Totodată, în cazul în care condamnatul nu este în stare să plătească amenda stabilită ca pedeapsă principală sau complementară, instanța de judecată poate, potrivit prevederilor art.67, să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu muncă neremunerată în folosul comunității, calculându-se 60 de ore de muncă neremunerată în folosul comunității pentru 100 unități convenționale de amendă.

Cu privire la măsura preventivă.

În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventive ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

În contextul dezbaterilor judiciare procurorul a solicitat aplicarea măsurii preventive obligarea de a nu părăsi țara pînă la rămânerea definitivă a sentinței, iar partea apărării nu s-a expus pe marginea aplicării sau menținerii măsurilor preventive în privința inculpatului.

Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că în privința inculpatului Șarupici Anatol ***** nu este aplicată o măsură preventivă.

În drept, instanța menționează că în temeiul art. 329 alin.(1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanța, din oficiu sau la cererea părților și ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună *aplicarea*, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatei, iar o nouă cerere de aplicare, înlocuire sau revocare a măsurii preventive poate fi depusă dacă au apărut temeuri pentru aceasta, dar nu mai devreme decât peste o lună după ce încheierea precedentă privind această chestiune a intrat în vigoare sau dacă nu au intervenit noi împrejurări care condiționează noua cerere.

Instanța constată că potrivit art. 175 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate în scopul asigurării de către instanță a executării sentinței.

Reieșind din conținutul art. 178 alin. (2) din Codul de procedură penală, obligarea de a nu părăsi țara constă în îndatorirea impusă inculpatului de către instanța de judecată de a nu părăsi țara fără încuviințarea organului care a dispus această măsură, precum și în îndeplinirea altor obligații prevăzute la alin.(1) din același articol.

În acest mod, instanța statuează că până când sentința va deveni definitivă, urmează a fi aplicată în privința inculpatului măsura preventivă – *obligarea de a nu părăsi țara*.

Instanța menționează că în virtutea faptului că în privința inculpatului a fost aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare cu amendă, a fost dispusă suspendarea executării pedepsei cu închisoarea, totodată instanța reține că inculpatul a recunoscut vina în comiterea infracțiunii, iar aplicarea unei măsuri preventive non privative de libertate la momentul emiterii sentinței va avea ca scop atât asigurarea punerii în executare prompt a sentinței, cât și responsabilizarea acestuia în fața instanțelor ierarhic superioare în cazul în care prezenta sentință va fi atacată.

Cheltuielile judiciare nu sunt.

Cu referire la mijloacele materiale de probă, corpurile delictive.

Conform art. 157 alin. (1), (2) din Codul de procedură penal, constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sînt expuse ori adeverite circumstanțe care au importanță pentru cauză.

Documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atîta timp cît se păstrează dosarul respectiv.

Potrivit art. 162 alin. (5) din Codul de procedură penal, documentele care constituie corpuri delictive rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

Cu referire la corpurile delictive și alte mijloace materiale de probă, instanța precizează că prin ordonanța din 01 aprilie 2025 au fost recunoscute în calitate de documente și anexate la materialele cauzei penale: - copia extrasului din ordinul nr.67 ef din 15 august 2024, emis în privința angajatului INSP, Cilibiu Valentin; - copia extrasului din ordinul nr.134 ef din 19 iulie 2024, emis în privința angajatului INSP, Covali

Cristian; - copiile fișelor de post ale angajaților INSP, Cilibiu Valentin și Covali Cristian; - copii din Registrul de evidență a camerelor de corp ale sistemului de supraveghere video portabil „Camere de corp”; - copia foii de parcurs a automobilului de serviciu de marca/model „Dacia Duster”, n/î *****, pentru luna martie 2025; - copia tabelului repartizării forțelor și mijloacelor Serviciului nr.4 Ciocana al Secției patrulare Chișinău a Direcției patrulare „Centru” a INSP, la 3 martie 2025; - informația privind datele GPS ale automobilului de serviciu de marca/model „Dacia Duster”, n/î *****, pentru 3 martie 2025; - copia procesului-verbal cu privire la contravenție s/n MAI06 757173 din 3 martie 2025, întocmit în privința lui Șarupici Anatol, în baza art.230 alin.(2) din Codul contravențional. (f.d. 59-74).

Totodată, prin ordonanța din 31 martie 2025 au fost recunoscute în calitate de documente și anexate la materialele cauzei penale: - *înregistrări audio/video* din 3 martie 2025, extrase din telefonul mobil al martorului Covali Cristian, stocate pe un suport electronic de tip DVD-R, examinate, recunoscute drept mijloc material de probă (document) și anexate la materialele cauzei penale. (f.d. 55-56).

Totodată, prin ordonanța din 01 aprilie 2025 au fost recunoscute în calitate de documente și anexate la materialele cauzei penale: - *înregistrări audio/video* din 3 martie 2025, ridicate de la reprezentantul Inspectoratului național de securitate publică, stocate pe un suport electronic de tip DVD-R, examinate, recunoscute drept mijloc material de probă (document) și anexate la materialele cauzei penale. (f.d.88-89).

Prin ordonanța din 27 martie 2025 au fost recunoscute în calitate de corp delict: - șase bancnote cu nominalul de 100 lei, seriile și numerele *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****; o bancnotă cu nominalul de 200 lei, seria și numărul *****, supuse examinării și transmise pentru păstrare temporară Serviciului Fiscal de Stat. (f.d.47-48)

Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 1), 3) și 5) din Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictive. În acest caz, uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii vor fi confiscate și predate instituțiilor respective sau nimicite, iar lucrurile care nu prezintă nici o valoare și care nu pot fi utilizate vor fi distruse, doar în cazurile în care sânt cerute de persoane ori instituții interesate, ele pot fi remise acestora. Totodată, documentele care constituie corpuri delictive rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate, iar din conținutul prevederilor art. 157 alin. (1) din Codul de procedură penală denotă că constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adevărate circumstanțe care au importanță pentru cauză.

Subsecvent, art. 157 alin. (2) din Codul de procedură penală stipulează că documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

Concomitent, potrivit art. 106 alin. (1) și (2) din Codul penal, confiscarea specială

constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora.

Respectiv, conform alin. (2) din același articol, sânt supuse confiscării speciale bunurile (*inclusiv valorile valutare*): a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni; b) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri; c) date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor; e) deținute contrar dispozițiilor legale; f) convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni și din veniturile de la aceste bunuri; g) care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

De asemenea, în conformitate cu art. 229⁴ din Codul de procedură penală, confiscarea specială a bunurilor infracționale, precum și repararea prejudiciilor cauzate prin infracțiuni se dispun prin hotărârea instanței de judecată în condițiile prezentului cod și ale Codului penal.

Conform art. 397 pct. 2) din același cod, dispozitivul sentinței de condamnare, pe lângă chestiunile enumerate în art. 395 și 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă și hotărârea cu privire la confiscarea specială.

În acest sens, având în vedere ca urmare a comiterii infracțiunii, inculpatul Șarupici Anatol ***** a oferit persoanei publice, mijloace bănești în mărime de 800 lei, care erau destinate în vederea determinării acestuia de a acționa în sensul dorit de către dânsa, în temeiul art.106 Cod penal, instanța de judecată va dispune confiscarea specială în beneficiul statului a sumei de 800 lei, ca fiind bunuri utilizate la comiterea infracțiunii.

Elucidând cele expuse supra, se concluzionează că, la materialele cauzei penale probele materiale menționate supra se păstrează în copii autentificate, păstrarea cărora este permisă de norma de drept și necesară reieșind din circumstanțele de fapt și drept depistate în cadrul ședinței de judecată, reprezintă probe pertinente care au fost administrate legal și nu a fost solicitată restituirea acestora de persoane interesate. Astfel în urma celor expuse, în temeiul art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța de judecată concluzionează că mijloacele materiale de probă descrise supra, urmează să rămână la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării sale.

Astfel, în baza materialelor cauzei penale și a declarațiilor inculpatei în ședința instanței de judecată, în conformitate cu prevederile articolelor 64, 80¹ și 106 din Codul penal, 162, 227-229, 325 alin. (1), 329, 340, 364¹, 384, 385, 389, 392-398 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se recunoaște vinovat Șarupici Anatol ***** , de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, și în baza acestei Legi, prin aplicarea prevederilor art. 80¹ din Codul penal, ai stabili o pedeapsă penală sub formă de amendă în mărime de **750 unități convenționale**, echivalentul sumei de 37 500 (treizeci și șapte mii cinci sute) lei.

Se explică lui Șarupici Anatol ***** că, potrivit art. 64 alin. (3¹) din Codul penal, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile

lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Se aplică în privința lui Șarupici Anatol ***** măsura preventivă - *obligarea de a nu părăsi țara*, cu menținerea acesteia până la intrarea sentinței în vigoare.

Mijloacele materiale de probă: - copia extrasului din ordinul nr.67 ef din 15 august 2024, emis în privința angajatului INSP, Cilibiu Valentin; - copia extrasului din ordinul nr.134 ef din 19 iulie 2024, emis în privința angajatului INSP, Covali Cristian; - copiile fișelor de post ale angajaților INSP, Cilibiu Valentin și Covali Cristian; - copii din Registrul de evidență a camerelor de corp ale sistemului de supraveghere video portabil „Camere de corp”; - copia foii de parcurs a automobilului de serviciu de marca/model „Dacia Duster”, n/î ***** , pentru luna martie 2025; - copia tabelului repartizării forțelor și mijloacelor Serviciului nr.4 Ciocana al Secției patrulare Chișinău a Direcției patrulare „Centru” a INSP, la 3 martie 2025; - informația privind datele GPS ale automobilului de serviciu de marca/model „Dacia Duster”, n/î ***** , pentru 3 martie 2025; - copia procesului-verbal cu privire la contravenție s/n MAI06 757173 din 3 martie 2025, întocmit în privința lui Șarupici Anatol, în baza art.230 alin.(2) din Codul contravențional. (f.d. 59-74). - *înregistrări audio/video* din 3 martie 2025, extrase din telefonul mobil al martorului Covali Cristian, stocate pe un suport electronic de tip DVD-R, examinate, recunoscute drept mijloc material de probă (document) și anexate la materialele cauzei penale. (f.d. 55-56). - *înregistrări audio/video* din 3 martie 2025, ridicate de la reprezentantul Inspectoratului național de securitate publică, stocate pe un suport electronic de tip DVD-R, examinate, recunoscute drept mijloc material de probă (document) și anexate la materialele cauzei penale. (f.d.88-89), care se păstrează la cauza penală, se vor deține în dosarul penal pe toata perioada păstrării sale.

Corpurile delictive: Mijloacele bănești, în sumă totală de 800 lei, șase bancnote cu nominalul de 100 lei, seriile și numerele ***** , ***** , ***** , ***** , ***** , ***** ; o bancnotă cu nominalul de 200 lei, seria și numărul ***** , supuse examinării și transmise pentru păstrare temporară Serviciului Fiscal de Stat. (f.d.47-48), se confiscă cu trecerea gratuită, în proprietatea statului din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Sentința este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

**Președintele ședinței,
judecător**

Tatiana Postolachi

Copia corespunde originalului, Judecător